

odpowiedzialne są siły zbrojne, statków pełnomorskich na wodach morskich stanowiących część śródlądowych dróg morskich.

Drogowy transport ładunków niebezpiecznych warunkują również zapisy międzynarodowej konwencji ADR (*The European Agreement concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road*), ratyfikowanej przez Polskę w roku 1975. W rzeczywistości jednak w kraju przepisy tej konwencji realizuje się dopiero od roku 2003. Należy zaznaczyć, że w roku 2014 umowa ta obowiązywała także w 47 innych krajach. Regulacje prawne transportu materiałów niebezpiecznych zawarte są dodatkowo w Rozporządzeniu Ministra Transportu z dnia 4 czerwca 2007 r. w sprawie towarów niebezpiecznych, których przewóz drogowy podlega obowiązkowi zgłoszenia oraz Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie zakresu i sposobu stosowania przepisów o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych do transportu odpadów niebezpiecznych.

Od roku 2003 wszystkie przedsiębiorstwa, realizujące przewozy materiałów niebezpiecznych, zobowiązane są do współpracy z „doradcą ADR”. Zadaniem jego jest pomoc przewoźnikom przy realizacji przewozów tych ładunków zgodnie z wymaganiami zawartymi w Konwencji. Doradca ten pomaga również w kwestii wypełniania corocznych sprawozdań do Wojewody z realizacji zadań przewozowych, a także pomaga we wdrażaniu procedur i instrukcji bezpieczeństwa.

Wszystkie pojazdy realizujące przewozy materiałów niebezpiecznych muszą być specjalnie oznakowane zgodnie z normami ADR (znormalizowane tablice z symbolami). Wszystkie materiały niebezpieczne, wraz z ich szczegółową klasyfikacją, zostały podzielone na 13 klas zagrożenia, które zapisane zostały w Załączniku A do umowy ADR. Klasy te są następujące:

- 1 - materiały i przedmioty wybuchowe,
- 2 - gazy,
- 3 - materiały ciekłe zapalne,
- 4.1 - materiały stałe zapalne, materiały samoreaktywne oraz materiały wybuchowe stałe odczulone,
- 4.2 - materiały samozapalne,
- 4.3 - materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy zapalne,
- 5.1 - materiały utleniające,
- 5.2 - nadtlenki organiczne,
- 6.1 - materiały trujące,
- 6.2 - materiały zakaźne,
- 7 - materiały promieniotwórcze,
- 8 - materiały żrące,
- 9 - różne materiały i przedmioty niebezpieczne.

W załączniku tym zawarto również m.in. szczegółowe wytyczne procesu pakowania poszczególnych rodzajów ładunków niebezpiecznych, wymagania odnoszące się do ich oznakowania, rodzajów opakowań i pojazdów wykorzystywanych do transportu tych materiałów, a także warunki badań technicznych opakowań i ich znakowania. Poza tym, umowa ADR zawiera Załącznik B, w którym określone zostały przede wszystkim wymagania dotyczące konstrukcji pojazdów, przyczep, cystern, kontenerów i pochodnych. Załącznik ten zawiera też przepisy odnoszące się do dodatkowego wyposażenia jednostek uczestniczących w